

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان وحدت مدار بر اضطراب مرگ و تاب آوری بیماران مبتلا به سرطان خون

محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی کاربردی، دوره 16، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مهین باجلان - دانشجوی دکتری روان شناسی عمومی، گروه روان شناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

علی زاده محمدی - دانشیار گروه روان شناسی، پژوهشکده خانواده دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

رضا قربان جهرمی - استادیار گروه روان شناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی درمان وحدت مدار بر اضطراب مرگ و تاب آوری در بیماران مبتلا به سرطان خون بود. روش: جامعه آماری پژوهش، شامل تمام بیماران مبتلا به سرطان خون لوسمی مراجعه کننده به موسسه خیریه مهیار در سال ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹ بودند که از میان آنها ۳۴ بیمار با مراجعه به فرمول حجم نمونه کوهن با استفاده از روش نمونه گیری دردسترس انتخاب شدند و با گمارش تصادفی و همگن سازی سن، جنس و سابقه درمان در دو گروه آزمایش و یک گروه گواه قرار گرفتند. داده های پژوهش با استفاده از پرسشنامه اضطراب بک (۱۹۸۸)؛ مقیاس اضطراب مرگ تمپلر (۱۹۷۰) و مقیاس تاب آوری کانر دیویدسون (۲۰۰۳) جمع آوری شدند. به منظور انجام مداخله، شرکت کنندگان گروه آزمایش تحت ۸ جلسه درمان وحدت مدار قرار گرفتند. برای تحلیل داده ها از روش تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر و نرم افزار SPSS-۲۴ استفاده شد. یافته ها: داده های حاصل بیانگر کاهش نمرات پس آزمون ($69/0 \pm 88/4$) و پیگیری ($58/0 \pm 70/4$) اضطراب مرگ نسبت به پیش آزمون ($04/1 \pm 29/10$) و افزایش نمرات پس آزمون ($28/1 \pm 17/16$) و پیگیری ($22/1 \pm 35/16$) تاب آوری نسبت به پیش آزمون ($33/1 \pm 88/8$) و گروه گواه بود. اثر متقابل زمان*گروه موجب کاهش اضطراب مرگ ($P=001/0$) و افزایش تاب آوری ($P=001/0$) نسبت به گروه گواه شد. نتیجه گیری: براساس نتایج سودمندی روش و نگرش وحدت مدار به زندگی در کاهش عوارض روان شناختی سرطان خون در کنار درمان های پزشکی برای افزایش تاب آوری این بیماران و کاهش اضطراب مرگ آنها پیشنهاد می شود.

کلمات کلیدی:

اضطراب، تاب آوری، درمان وحدت مدار، سرطان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1571358>

